

Uitgever exporteert kennis

De vertaalslag

Tussen het Russisch, Chinees en Fins staan ook meer begrijpelijke titels: *Sows, Cow Signals* en *Laying Hens*. Roodbont Publishers exporteert kennis. Nederlandse kennis over kuikens, koren en koeien. “Wij verzorgen een stukje informeel Leven Lang Leren.”

Boeren komen niet in de boekhandel en de Boerderij verdwijnt na een paar weken in de oud-papierbak. Toch hebben ze behoefte aan kennis. Dat merkt de adviseur van de bank, die van melkrobots, de klauwverzorger en de dierenarts. Al die experts en adviseurs willen hun kennis graag delen. Maar dat lukt niet tijdens het korte bezoek aan het individuele bedrijf. Dus zijn er avonden met een interessante spreker. En cursussen.

Ton van Schie: “Dan werkt het goed als mensen na afloop een boek mee kunnen nemen, waarin ze het allemaal nog eens kunnen nalezen.”

Piek

Van Schie is, samen met Jelle Willemssen, eigenaar van Roodbont Publishers B.V., een uitgeverij van kennisproducten voor de land- en tuinbouw.

Van Schie komt zelf van een agrarisch bedrijf, studeerde in Wageningen en is nu uitgever.

Kennisexporteur. Daar gaat het hem ook om: kennis overbrengen. Het maakt hem niet uit of het boeken zijn of dat

het digitaal verspreid wordt. Op dit moment werkt papier volgens hem nog heel goed. Veel uitgaven van Roodbont zijn voor studenten van groen onderwijs via het Ontwikkelcentrum ook digitaal beschikbaar. “Maar ik merk elk jaar voor de zomer weer een piek in de afname via de boekhandel en de website. Die piek kan alleen maar van leerlingen en studenten komen.”

Plaatjes

Het onderwijs maakt graag gebruik van de uitgaven van Roodbont, maar de klanten van Roodbont zijn vooral bedrijven, multinationals en Nederlandse internationaal opererende bedrijven die soms gezamenlijk in het buitenland optreden. Via die bedrijven komt de vraag naar kennis bij Roodbont binnen. Vervolgens verzamelt Roodbont deskundigheid, experts rond het onderwerp. Auteurs en soms wel twintig meelezers die kijken naar: wat is belangrijk in de praktijk. “Auteurs zijn nooit mensen van de bedrijven zelf. De uitgaven moeten onafhankelijk blijven.”

Er is veel aandacht voor de vorm, het moet leesbaar zijn voor de individuele boer en op elke pagina staan drie plaatjes of meer. “Ooit begonnen met tekstboeken in zwart-wit maken wij nu, vijftien jaar na de oprichting van Roodbont, alles in *full colour*. Daarbij speelt de tekst bijna een ondergeschikte rol, is meer het cement tussen de beelden die de bouwstenen voor het verhaal zijn.”

China

Inmiddels verkoopt Roodbont haar producten over de hele wereld. ‘Koesignalen’ bestaat nu tien jaar en is in dertig talen vertaald. In Nederland zijn er 25.000 exemplaren verkocht en het

verkoopt nog. “Het gaat om basiskennis. Een boek over klauwgezondheid moet minimaal vier tot vijf jaar meegaan.” Wat wel om aanpassing vraagt, is de productie voor een bepaald land. ‘Kipsignalen’ is geschreven voor Nederland en de West-Europese markt. Kippenhouders hebben behoefte aan informatie over uitloopstallen en rondlopende kippen. In China speelt dat veel minder. Vandaar dat er, samen met het bedrijfsleven dat meefinanciert, voor is gekozen om het aangepaste boek ‘*Laying Hens*’ voor de buitenlandse markt te produceren.

Belang

Met het groen onderwijs heeft Roodbont geen formele relatie, wel zijn er soms auteurs afkomstig uit groen onderwijs. Van Schie zou wel meer samenwerking willen. Zo wordt er bijvoorbeeld door Wageningen UR veel zinvol onderzoek gedaan. “Daar komt heel goed kennismateriaal uit. Maar een project is daarmee vaak afgelopen en de kennis wordt nog beperkt verspreid. Voor ons begint het dan feitelijk pas. Het is interessant om deze kennis onder een veel groter publiek te verspreiden, niet alleen bij de adviseurs, ook onder boeren én in het buitenland. Zo is er op veel plaatsen materiaal aanwezig waar wij wat mee kunnen en vooral ook omdat er voor ons een commercieel belang is, zullen we er alles aan doen om dit kennismateriaal verder te verspreiden.”

Schakel

Van Schie ziet Roodbont als een schakel in de kennisexport. “Je kunt de boeren een petje of een balpen geven, maar een stukje kennis is veel interessanter. Bovendien, als het gaat over materialen, dat maken de Chinezen zo na, maar de kennis erachter, daar beschikken ze niet over.” Roodbont ziet zichzelf ook als een schakel in Leven Lang Leren. “Wij verzorgen het informele leren. Onze boeken vormen een aanvulling op het contact dat de adviseurs met

de boeren hebben. Het bedrijfsleven heeft budget voor PR en daar passen onze producten goed in.”

Oudgedienden

De link tussen bedrijfsleven en groen onderwijs zou sterker kunnen, denkt Van Schie. De manier waarop Roodbont aan kennisverspreiding vanuit het bedrijfsleven doet, ziet hij niet terug in groen onderwijs. “Het is te veel eenrichtingsverkeer. De leerlingen worden op stage gestuurd maar de docenten blijven te veel in het klaslokaal.”

Hij vindt het belangrijk dat die praktische kennis uit de bedrijven doorgegeven wordt, zeker in de kleine sectoren zoals de pluimveesector. Daar is weinig belangstelling voor bij de jeugd en dus is er binnen groen onderwijs weinig aandacht voor. “De pluimveesector vergrijsst. De kennis verdwijnt. Maar er is wel behoefte aan al die praktische kennis die op de bedrijven door jarenlange ervaring is opgedaan. Als wij een boek als ‘Kipsignalen’ maken, komen we bij de oudgedienden uit, met hun hoofden vol praktische kennis. Het gaat om leren in en van de praktijk. Het gaat om de vraag hoe de kennis vanuit de bedrijven naar de leerlingen vloeit en vervolgens weer die bedrijven in.” ■

‘Boeren hebben behoefte aan kennis’